

V rytmu pow-wow

Pow-wow se stalo pro nás tak jako pro původní obyvatele severní Ameriky jednou z oslav našeho indiánského života a já se vám pokusím hned v úvodu vysvětlit, co vlastně toto magické slovo znamená.

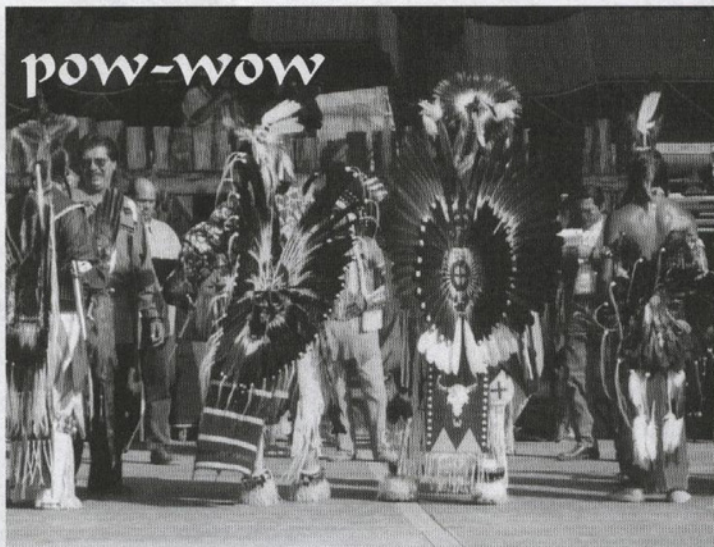
Pow-wow (čti pau-wau): Tímto výrazem byl kdysi dávno nazýván medicínman či duchovní vůdce algonkínských kmenů. Avšak Evropané pozorující medicíny při tanci pak mylně přisoudili toto slovo celé události. To, na co se Evropané dívali, se nepodobalo tomu, co se děje v současné době. Tradice indiánského tance je prastará a pow-wow jako takové se vyvinulo teprve v posledních sto letech. pow-wow jsou velkolepá shromáždění - obvykle o víkendech, na která se sjíždějí indiáni z USA i Kanady, aby zpívali, tančili, hráli hry a setkali se s přáteli a příbuznými. V Americe se popularita pow-wow nazývá znovuzro-

zením a vzkrášením indiánské identity.

■ ■ ■

Ale vraťme se k nám do Čech. Zájem o tuto bohatou hudební a taneční oblast se u nás objevuje někdy kolem 70. let se vznikem prvních indiánských skupinek. Z dostupných materiálů, které v té době nejsou tak vydatné, se nacvičují první písně a taneční kroky. Vyrábějí se kostýmy spolu

s tanečními doplňky. První nesmělé krůčky jsou následovány zkušenostmi, které jsou přiváženy z bývalého východního Německa. Tam je tato oblast mapována už mnoho let. U nás se větší rozmach objevuje až v 80. letech, kdy se na tomto poli angažuje skupina Bílý Wampum z Prahy. Bílý Wampum odstartoval profesionálnější přístup jak k překladům dobových písní tak i k tancům a kostýmům. Hlavní zlom ale nastává v roce 1989, kdy se nám se změnou situace v naší zemi otevírají brány do

světa. V tom samém roce vzniká i Indian Corral, který sdružuje všechny české, moravské a tehdy i slovenské indiánské skupiny a jednotlivce. Tance i písně se tak rozlévají k širší veřejnosti. Pořádají se pow-wow na letních táborech, setkáních a pilně se cvičí v tělocvičnách. Někteří z nás vyjíždějí na taneční pow-wow do Evropy - hlavně do Německa, kde mají tyto aktivity dlouholetou tradici. Ti nadšenější pak putují za moře, aby vše zažili na vlastní kůži. Po mnoha cestách, shromážděných zkušenostech a materiálech se u nás

20. ledna 1996 koná první halové pow-wow. Je pravda, že se halové

pow-wow trochu odlišuje (jak v kostýmech tak i prostředím) od těch tradičních, které si pořádáme na táborech, ale atmosféra těchto oslav je určitě nezapomenutelná.

Je taky potřeba vědět, že veškerou hudbu si musíme někde sehnat, neposlouchat a naučit. Indiánská hudba se hodně liší od hudby evropské. Sám se jí věnuji skoro přes deset let a myslím si, že jako Evropané se jí můžeme opravdu "jen" přiblížit.

S kostýmy a tanečními doplňky je to jako se všim ostatním. Vše, co k tancování potřebujeme, si vyrábíme sami.

Uspořádat takové halové pow-wow není zrovna moc jednoduché, ale i přesto probíhají tyto oslavy rok co rok úspěšně. Také se snažíme vždy tyto slavnosti zpestřit novým programem, výstavou a promítáním videa z pow-wow z minulých let. Přichází i spousta hostů. A ať už jsou to opravdoví indiáni, kapely z Německa, Euroindiáni či neindiánští přátelé, každý si zajisté odnese nejen příjemný zážitek. Na tanečnický pak čekají věcné ceny za jejich umístění v soutěžích a všichni se pak společně těšíme, jak to za rok zase rozjedeme "v rytmu pow-wow".

